

תלמודו בידו

דף קג עמוד א

יבמות

א] מהו קב הקיטע, והאם יוצאים בו בשבת, והאם כשר לחליצה ?

ב] האם היבם צריך לדחוף את רגלו בקרקע קודם החליצה ?

ג] כיצד חולץ מי שרגלו הפוכה ודורס על החלק העליון של הרגל ?

ד] נקטעה רגלו של היבם למטה מן הברך, האם ראוי לחליצה, והאם חייב בראייה ?

ה] נקטעה רגלו של היבם למעלה מן הברך, האם ראוי לחליצה ?

א] קב הקיטע: מי שנקטעה כף רגלו, עושה לעצמו דפוס רגל מעץ, אך אינו נסמך עליו. דינו: לר' מאיר, יוצא בו לרשות הרבים בשבת, שנחשב כנעל ולא משא. וכשר לחליצה אף שאינו עשוי עור ולא מכוסה בעור, כיון שמגין על רגלו. לר' יוסי, אסור לצאת בו בשבת, כיון שמנעל שאינו מעור אינו נחשב מנעל. ופסול לחליצה אלא אם כן מכוסה עור.

ב] צריך שידחוף את רגלו בקרקע. בין שעומד או יושב או מוטה על צידו.

ג] אינו יכול לחלוץ, שאין רגלו נחשב רגל, ואף שמעל הרגל אינו נחשב "מעל רגלו". ומה שאמרו שחולץ בסמוכות הרגלים והמהלך על ידיו וגורר את רגליו בארץ, עושה להם כיסוי עץ או עור ומכניסן לתוכו, היינו שאדם שרגליו ישרות חולץ בהם.

ד] חליצה: ראוי. שאף שהשוק אינו נחשב רגל, החליצה כשרה גם ממקום "מעל רגלו". ואין הקרסול נחשב "מעל", והשוק "מעל מעל":

לרב פפא, משום שעצם הקרסול מחוברת עם העקב, והיא חלק מהרגל. לרב אשי, משום שהקרסול שהוא בגובה כף הרגל נחשב חלק מהרגל.

ראייה: נחתכה כף רגלו פטור, ואף ששוקו קיים, שנאמר "רגלים" והרי אין לו רגל.

ה] החליצה פסולה, שהירך נחשב "מעל דמעל" רגלו והירך מעל השוק שמעל הרגל.